

[Poul Hansen (Kalundborg).]

indenfor Atlantsammenslutningen, og jeg vil derfor gerne nu takke den højtærede udenrigsminister for den redegørelse, vi har fået.

Jeg har derefter nogle enkelte bemærkninger til nogle af deltagerne i diskussionen i eftermiddags.

Først en enkelt kort bemærkning til det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft, der frarådede mig at korrekte fremtrædende personligheder; det var i anledning af mine bemærkninger om professor Hansen Larsen. Jeg må nu først sige, at efter den tale, det ærede medlem selv holdt i eftermiddags, ved jeg ikke rigtig, om jeg kan anerkende hans ret til at give råd i den retning. Den tone, han anslog overfor regeringen, var af en sådan karakter, at mine bemærkninger i sammenligning dermed var rene høflighedsytringer. Det kan vel ikke være det ærede medlems opfattelse, at hvem som helst i dette land kan lade det regne med grovheder ned over regeringen, uden at vi fra vor side skulle have ret til at svare igen, og jeg vil sige, at jeg betragter fremdeles professor Hansen Larsens udtalelser som grovheder. Jeg fastholder, hvad jeg sagde i eftermiddags, og jeg mener stadig, at sydslesvigerne er bedre tjent med det positive arbejde, som der er et stort flertal for at fortsætte, end med Sydslesvigsk Udvalgs og dets formands forsøg på at gøre Sydslesvigspørgsmålet til et nyt stridsspørgsmål.

Må jeg i denne sammenhæng gøre en ganske kort bemærkning til det ærede medlem hr. Sønderup. Jeg fik næsten det indtryk af en enkelt vending i hans tale, at han tillagde underskriftindsamlinger større vægt end offentlige valg. Jeg går ud fra, at det ikke kan være hans mening, men jeg vil dog gerne bede det ærede medlem om at bekræfte dette.

Jeg gjorde i eftermiddags nogle bemærkninger om Atlantpagten og om den kommunistiske agitation imod den. Jeg må jo sige, at det svar, jeg fik af det ærede medlem hr. Aksel Larsen, nemlig en række ubeviste, grove påstande, viste, at jeg havde ret, og at mine bemærkninger havde ramt. Det ærede medlem reagerede meget voldsomt på mine bemærkninger om kommunisternes forhold til det russiske militære beredskab, og jeg opfattede det ærede medlems udtalelser på den måde, at det fredsforslag, som vi for nogen tid siden fik fra kommunistisk side, også skulle gå på et ønske fra kommunistisk side om russisk afrustning. Jeg må nu sige, at det var ikke det umiddelbare indtryk, man fik af de kommunistiske indlæg i debatten dengang, og jeg må stadigvæk spørge: Når forholdet er det, at man i Rusland efter

de oplysninger, der foreligger, har en længere militær tjenestetid, end vi har, når man har større militære styrker under våben end hos vestmagterne tilsammen, når man har mindst fire gange så store militærudgifter pr. indbygger, som vi har her i landet, kan jeg stadigvæk ikke forstå, hvorfor det er så meget mere nødvendigt at kræve forsvarsberedskabet nedsat her i landet, end det er at rejse sådanne krav overfor de magter, hvor kommunisterne måske har lidt større udsigt til at blive hørt og få deres udtalelser taget for gode varer, end de har her i landet.

Jeg vil også gerne have lov til at nævne, at da der i forbindelse med frihedsdagen fandt en opvisning af jetjagere sted her over København, i hvilken forbindelse der skete en meget beklagelig ulykke, fik det bl. a. følgende kommentar i „Land og Folk“ — jeg beder den høje formand om tilladelse til kort at citere nu og senere —, at

„opvisningen var et velberegnet led i den krigspropadanga, som man håber lidt efter lidt skal modne det danske folk til angrebskrig imod socialismens land“.

Når fire jetjageres opvisning over København kan blive til det, vil jeg gerne have lov til at spørge de ærede kommunistiske medlemmer, hvad det så er, når man ved 1. maj demonstrationerne i Moskva i 3 kvarter lader militære styrker defilere forbi.

Det ærede medlem gjorde undervejs i sin tale den bemærkning, at min partifælle, det ærede medlem hr. Victor Gram, i Haderslev skulle have sagt, at vi havde solgt Danmark til Amerika. Det ærede medlem hr. Victor Gram har bemyndiget mig til at sige, at denne påstand savner ethvert grundlag. Det ærede medlem hr. Aksel Larsen må derfor enten give en undskyldning eller dokumentere, hvad han sagde.

Den højtærede statsminister har allerede gjort nogle bemærkninger til retsforbundets ærede ordfører, hr. Viggo Starcke. Jeg vil gerne have lov til i al stilfærdighed at føje et par bemærkninger til, fordi jeg synes, at det ærede medlem hr. Viggo Starckes tale i dag var et skoleeksempel på den ganske veldrejede agitation, som man fører fra retsforbundets side, en agitation, som i hvert fald har den egenskab, at den ikke lader sig distrahere af generende kendsgerninger. Bl. a. omtalte det ærede medlem boligspørgsmålet og sagde i den forbindelse, at regeringen havde forkuldret byggeriet med papir, unfair konkurrence og ved udnævnelse af en boligminister. Hvorledes er nu denne sag blevet forkuldret under den højtærede boligministers ledelse? Forholdet er jo det, at da regeringen i 1947 oprettede boligministeriet, rådede til-